

НАША ВЕРА

“Зайграю для Божае хвалы...”,

Ірына Багдановіч. 3/2010 г

Дай, добры Божа, зару й сонца бачыць.

Тваёю ласкай захавай ад граху.

К Табе ўздыхае маё сэрца, плачыць.

Дай у Тваёй сіле мне знайсці пацеху...

Кожны вернік ведае і любіць гэтую песню, але не кожны, напэўна ж, знае, што яе словы напісаў паэт Вінцук Адважны, каталіцкі святар Язэп Германовіч. Словы вышэйзгаданага твора з’яўляюцца аўтарскай пераробкай аднаго з малітоўных вершаў Кірылы Тураўскага.

Язэп Германовіч (1890 – 1978) актыўна і самаахвярна працаваў на ніве нацыянальнай культуры і духоўнасці ў першай трэці XX ст. Ён працаваў у Польшчы, Беларусі, Кітаі, у Літве.

У 1948 г. ён быў асуджаны на 25 гадоў прымусовых работ у лагерах Сібіры. У 1955 г. айца Язэпа высылаюць у Польшчу, адкуль ён выязджае ў эміграцыю. Яго праму належаць наступныя творы: успаміны “Кітай – Сібір – Масква”, разважанні на духоўныя тэмы “Ватыканскі Сабор”, “Слова аб пакуце”, апавяданні, вершы і вершаваная апрацоўка біблейскіх тэкстаў, пераклады на беларускую мову. †

“Хлеб – Таямніца любові”, кс. Яцэк Дубіцкі СМ. 10/2010 г

Уцелаўленне – гэта цяжкая для зразумення Таямніца. Хрыстус не пакідае нас пасля выканання сваёй збаўняльнай місіі. Ён хоча аб’яднацца з чалавекам. Бог становіцца хлебам. Якім чынам Бог сыходзіць з неба ў маленькі кавалачак хлеба? Гэта з’яўляецца Таямніцай. Але ці ў гэты момант нашыя сэрцы напэўняюцца любоўю да Бога? Бог дае нам хлеб, які падтрымлівае і дае жыццё. Гэты хлеб з’яўляецца жывым. “Я хлеб жывы, які зышоў з неба. Калі хто спажывае гэты хлеб, будзе жыць праз вякі. Хлебам, які Я дам, ёсць цела маё, якое я аддам за жыццё свету” (Ян 6, 51). Гэты хлеб аб’ядноўвае нас з Богам. Ён можа даць збаўленне. Эўхарыстычны хлеб – гэта дар і таямніца.

200

“100-годдзе Чырвонага касцёла”, Галіна Калевіч, № 11/2010 г.

21 лістапада б.г. касцёл св. Сымона і Алены ў Мінску будзе адзначаць свой дваіны юбілей – 100-годдзе сваёй кансэкрацыі і 20-годдзе адраджэння пасля перыяду ваяўнічага атэізму.

Менавіта 21 лістапада 1990 г. у гэтай святыні кс. біскуп Тадэвуш Кандрусевіч цэлебраваў урачыстую св. Імшу. Лёс гэтай святыні быў складаны. Пасля 13 год свайго існавання яна была знішчана бальшавікамі, а затым закрыта. У 1941 – 1945 гг. касцёл

3 каталіцкага друку (2)

Аўтар: Рэдакцыя
14.11.2010 03:00

пачаў дзейнічаць. У 50 – 60-ыя гады касцёлу ізноў пагражала знішчэнне. У савецкі час у Мінску не было святыняў, якія б дзейнічалі.